

vilde der jo blive, som den ærede Indenrigsminister paapegede i Gaar, et stort Trafikcentrum, om jeg saa maa sige, for hele Nord- og Mellemtyskland og endnu sydligere, altsaa for mange Millioner Mennesker, og ligeledes paa den anden Side for Sverige—Norge, altsaa en 5—6—7 Millioner Mennesker, som kunne faa Gavn af denne Linie, der saaledes vilde være Forbindelsesled mellem mange Millioner Mennesker. Det vilde have sin store Betydning og vilde give en betydelig Indtægt for vore Baner, det er jeg overbevist om. Naar man ser hen til, at den lille Provins Lolland-Falster, som kun tæller 100,000 Mennesker, tilfører Statsbanerne en aarlig Indtægt af ca. $\frac{1}{2}$ Million Kr., og naar Statskassen giver ca. 150,000 Kr. i Understøttelse, kan man sige, at de ere godt givne ud, naar de komme tilbage som $\frac{1}{2}$ Million. Det er altsaa en Fødebane for den sjællandske Bane, det er Tilførsel og Fraførsel fra Lolland-Falster, der giver saa meget. Naar man nu ser disse 100,000 Mennesker paa den ene Side og saa paa den anden Side de mange Millioner, maa man sige: Ja, skulde det kunne give saa meget, vilde det blive en Rigdom for vore Baner. De fremmede ville naturligvis ikke give forholdsvis saa stor en Rigdom, til Trods for de mange Fabrikker paa begge Sider, der ville fremskaffe en uhyre Trafik, men selv om det kun blev en Hundrededel, vilde det have Betydning og stor Betydning for vore Indtægter af Banerne. Jeg vil derfor meget anbefale, at man ikke skyder det visse bort for det uvisse og ikke lader Gedsroverfarten falde for en Overfart over Rødby—Femern, som der slet ikke er Udsigt til, at man kan faa. Naar vi ville give Afkald paa Gedsrouten, kunde det let gaa os ligesom Katten, der legede med Musen, og da den saa Rotten, vilde den ogsaa have den, og saa fik den ingen af Delene. Idet jeg altsaa meget anbefaler at støtte Gedsr—Warnemünde-Routen og ikke opgive den under Hensyn til andre Forhold, men bibeholde den under Hensyn til den Konkurrence, der paaføres os af Sverige, og som vi vide har været støttet fra tysk Side i særlig høj Grad — der har jo i Tyskland været særlig Iver for at fremme de svenske Interesser paa de danskes Bekostning —, saa vil jeg nu omtale det, han sagde om Gedsrouten ind ad Landet til. Han mente jo, at det var unødvendigt med de Ekstratog, der vare komne, og mente, at det var unødvendigt med den dobbelte Betjening af Routen Gedsr—Warnemünde hver Dag.

Dertil maa jeg sige, at det er jo udelukkende af Hensyn til den svenske Konkurrence, at det er sket. Der er jo nemlig i Sommer sat en dobbelt Forbindelse i Gang mellem Trelleborg og Sassnitz. Skulde vi indskrænke os til Forbindelse en Gang daglig, vilde vi blive sejlede fuldstændig agterud af den svenske Route, men det gælder dog virkelig for os om at hævde vor Stilling i Civilisationens og Kulturens Udvikling og ikke lade os fortrænge af et fremmed Land. Disse Itog ere vistnok satte i Gang udelukkende af Hensyn til den Konkurrence, som er bleven paaført os fra Sveriges Side, og saa vidt jeg har set, have de i Sommertiden nok at bestille. Det værste for os er, at det ikke standser i Nykøbing, men vi maa altsaa først tage til Masnedø for at komme med det til Kjøbenhavn. Naar vi saa komme paa Itoget, er det næsten stuvende fuldt af Lolliker og Falstringer, og naar det tyske Ekstratog kommer og hæfter sine Vogne paa, saa er Toget fuldstændig fyldt. Det gaar saa lige derfra til Kjøbenhavn, og det kan være kedeligt nok for det ærede Medlem, der skal af undervejs, at skulle vente til et senere Tog, men der maa tages Hensyn til de Fordringer, Trafikken stiller i det hele. Der gaar ogsaa Tog paa Fyn eller Sjælland, som ikke holde ved hver Station, men det er noget, man maa finde sig i. Naar det ærede Medlem saa kan komme til sit Hjem med et Eksprestog nogle Timer efter, saa er der intet at sige dertil. Om Overfarten vil blive saa stærk i Vinter som i Sommer, kan jeg jo ikke vide, og jeg kan derfor ikke sige, om Eksprestoget kan undværes i Vinter, men det forholder sig ikke, som det ærede Medlem sagde, at der i Sommer kun kommer 3—4 Tyskere og nogle Nordmænd, og at Svenskerne tage en anden Vej. Jeg kan oplyse, at i 1897—98 blev der af Personer befordret over Gedsr—Warnemünde 21,200. Jeg kan ikke sige, om Toget kan undværes i Vintertiden, men det er i alt Fald uklogt at trække det ind, før det har vist sig, at det ikke kan gennemføres uden Underskud og kan undværes, i saa Fald vil vel ingen have noget imod, at det inddrages. Medens Routen har saa stor Persontrafik, har den ingen Godstrafik af Værdi, men den vil komme og det i stor Maalestok, saa snart vi faa Dampfærgen; der vil da blive en stor Trafik af Gods mellem de tyske Fabrikker og Skandinavien; vi ville komme til at betjene mange Millioner Mennesker. Det er ikke saa meget Persontrafikken, det gælder om, men det, vi mest